

Mál nr. 224/2019**M og
V vegna frítímaslysatryggingar og slysatryggingar launþega.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna ölvunar tjónþola þegar hann féll niður stiga.****Gögn.**

Málskot mótttekið 05.07.2019 ásamt fylgiskjöllum 1-5.

Bréf V dags. 24.07.2019.

Viðbótarathugasemdir M dags. 24.09.2019 ásamt fylgiskjöllum.

Viðbótarathugasemdir V dags. 07.10.2019.

Málsatvik.

M lýsir atvikum svo að hann hafi verið á leið niður tröppur á heimili sínu að kvöldi hins 18. ágúst 2018 þegar hann rak fótinn í gólflista sem voru þar vegna framkvæmda með þeim afleiðingum að hann féll niður tröppurnar. Hlaut hann af þessu töluvert líkamstjón. M telur sig eiga rétt til bóta úr slysatryggingu launþega og slysatryggingu fjölskyldutryggingar vegna slyssins en V hefur hafnað þeirri kröfu þar eð M hafi verið undir verulegum áhrifum áfengis. M fellst á að hann hafi verið undir áhrifum áfengis, en hafnar því hins vegar að slysið sé að rekja til þess ástands. Hann hafi þannig rekið fótinn í bunka af gólflistum og hrasað í kjölfarið. Þegar af þeirri ástæðu sé ósannað að slys M sé að rekja til ölvunarástands eða háttsemi sem verði metin honum til stórkostlegs gáleysis.

Í bréfi sínu til nefndarinnar hafnar V bótaskyldu. Rökstyður félagið afstöðu sína með því að áfengismagn í blóði M hafi mælst 3,04 prómill og hafi því verið gífurlega hátt. Í skilmálum fjölskyldutryggingar M komi fram í gr. 9.13 í 4. kafla að ekki séu bætt slys sem verði vegna neyslu áfengis. Í þágildandi skilmálum slysatryggingar launþega hafi jafnframt komið fram að valdi váttryggður tjóni af stórkostlegu gáleysi geti það leitt til takmörkunar eða brottfalls bótaréttar skv. 90. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004. Við mat á því hvort það lagaákvæði eigi við komi m.a. til skoðunar hvort váttryggður hafi verið undir áhrifum áfengis þegar tjónsatburður varð. Þá hafi M ekki sýnt fram á að slysið megi rekja til einhvers annars en ölvunarástands hans.

Í viðbótarathugasemdum sínum til nefndarinnar ítrekar M það að stafli gólflista hafi orsakað fall hans. Þeirri staðhæfingu til stuðnings leggur V fram vætti þriggja aðila. Í vitnisburðum tveggja þeirra kemur fram að lausir trélistar hafi verið dreifðir um gólfið í kjölfar slyssins.

Í viðbótarathugasemdum sínum til nefndarinnar ítrekar V áður fram komna afstöðu sína. Umræddir vitnisburðir stafi þá ekki frá aðilum sem hafi orðið vitni að atvikinu sjálfu, og séu því aðeins til frásagnar um aðstæður á vettvangi eftir að slysið átti sér stað.

Álit:

Miðað við það áfengismagn sem mældist í blóði M við komu á sjúkrahús var hann ofurölvi þegar hann féll í tröppunum. Verður að líta svo á að það ástand hans hafi átt verulegan þátt í að hann hrasaði og skiptir þá ekki öllu máli hvort hann hrasaði um gólflista sem verður að telja sýnt fram á að hafi verið í, eða við tröppurnar, umrætt sinn. Með vísan til 1. mgr. 90. gr. laga um váttryggingarsamninga, sem kveður á um heimild váttryggingafélags til að skerða eða fella niður bætur hafi váttryggður með stórkostlegu gáleysi valdið váttryggingaratburði eða leitt til þess að afleiðingar hans urðu meiri en ella er V hins vegar heimilt að takmarka ábyrgð sína. Eins og kemur fram í tilvitnuðu ákvæði ber, við úrlausn á þessum atriðum líta til sakar váttryggðs, hvernig váttryggingaratburð bar að, hvort váttryggður var undir áhrifum áfengis eða fíkniefna sem hann hafði sjálfviljugur neytt og atvika að öðru leyti. Rétt þykir með vísan til ofangreinds að M sæti skerðingu bóta um 2/3 hluta en fái tjón sitt bætt að 1/3 hluta.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr slysaftryggingu fjölskylduftryggingar sinnar og slysaftryggingu launþega hjá V en skerða skal bætur um 2/3 hluta vegna stórkostlegs gáleysis hans.

Reykjavík 15. október 2019
Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson, lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.